

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1534/2016
19.01.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела проневера из члана 364. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Зорана Којића, поднетом против правноснажног решења Основног суда у Новом Саду Кв 2045/16 од 25.10.2016. године, у седници већа одржаној дана 19.01.2017. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, поднет против правноснажног решења Основног суда у Новом Саду Кв 2045/16 од 25.10.2016. године.

Образложење

Решењем К 3634/2011 од 12.06.2015. године, окривљена АА, је обавезана да на име трошкова кривичног поступка пуномоћнику оштећеног ББ, адвокату Бранку Душићу, плати износ од 38.250,00 динара, на означени текући рачун у року од 15 дана од дана правноснажности решења.

Решењем Основног суда у Новом Саду Кв 2045/16 од 25.10.2016. године, ставом првим изреке решења стављено је ван снаге решење тог суда Кв 1126/15 од 06.10.2016. године а ставом другим изреке решења одбијена је као неоснована жалба окривљене АА, изјављена против првостепеног решења.

Против решења Основног суда у Новом Саду Кв 2045/16 од 25.10.2016. године, бранилац окривљене АА, адвокат Зоран Којић, благовремено је поднео захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, у вези члана 261. став 2. тачка 8) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, побијано решење укине и предмет врати већу Основног суда у Новом Саду на поновно одлучивање или да исто преиначи тако што ће усвојити жалбу окривљене од 12.06.2015. године.

Врховни касациони суд је у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљене Републичком јавном тужиоцу, па је одржао седницу већа о којој у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца окривљене сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке на којој седници је размотрио

списе предмета са решењем против којег је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву браниоца окривљене, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА је неоснован.

Бранилац окривљене АА у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаним решењем повређена одредба члана 261. став 2. тачка 8) ЗКП, јер је веће Основног суда у Новом Саду доносећи побијано решење занемарило појам специјалног пуномоћја које је неопходно за наплату трошкова кривичног поступка, који свакако припадају оштећеном, а не његовом пуномоћнику, а пуномоћје о коме говори суд у образложењу побијаног решења је опште пуномоћје за заступање оштећеног и суд на основу истог није могао досудити трошкове кривичног поступка пуномоћнику оштећеног, јер оштећени никада није овластио свог пуномоћника посебним пуномоћјем да у његово име и за његов рачун може наплатити трошкове кривичног поступка, који му припадају као оштећеном на име ангажовања пуномоћника.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљене којима се указује на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 261. став 2. тачка 8) ЗКП, Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Из списка предмета произлази да је окривљена АА, правноснажном пресудом Основног суда у Новом Саду К 3634/2011 од 15.06.2012. године, оглашена кривом због кривичног дела проневера из члана 364. став 1. КЗ, којом пресудом је на основу члана 196. став 1. у вези члана 193. став 2. тачка 1) до 9) ЗКП обавезана да плати трошкове кривичног поступка. Након правноснажности цитиране пресуде првостепени суд је одлучујући о захтеву пуномоћника оштећеног ББ за доношење решења којим ће се окривљена обавезати да на име трошкова кривичног поступка који представљају награду за нужне издатке пуномоћника оштећеног, оштећеном исплатити износ од 38.250,00 динара, донео решење К 3634/2011 од 12.06.2015. године, којим је окривљену обавезао да на име трошкова кривичног поступка плати пуномоћнику оштећеног наведени износ, а побијаним решењем Основног суда у Новом Саду Кв 2045/16 од 25.10.2016. године, одбијена је као неоснована жалба окривљене изјављена против првостепеног решења.

Одредбом члана 261. став 2. тачка 8) ЗКП, прописано је да трошкови кривичног поступка обухватају поред осталог и награду и нужне издатке пуномоћника оштећеног.

Имајући у виду цитирану законску одредбу нижестепени суд у конкретном случају је био овлашћен да њеном применом окривљену обавезе да пуномоћнику оштећене плати трошкове кривичног поступка на име награде и нужних издатака у складу са предузетим радњама у поступку у износу од 38.250,00 динара и то на основу пуномоћја од 12.11.2011. године, које се налази у списима предмета и којим је оштећени ББ овластио адвоката Бранка Душића да га заступа у предметном кривичном поступку, те да између осталог, у његово име и за његов рачун може примати новчане исплате.

Следствено томе, а насупрот наводима захтева браниоца окривљене, по налажењу овога суда, за досуђивање трошкова кривичног поступка пуномоћнику оштећеног није било неопходно постојање специјалног пуномоћја којим би

оштећени овластио свог пуномоћника да у његово име и за његов рачун може наплатити трошкове кривичног поступка који му припадају као оштећеном у поступку на име ангажовања пуномоћника а с обзиром на постојање наведеног пуномоћја које садржи такво овлашћење.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд налази да се захтевом браниоца окривљеног неосновано указује да је побијано решење донето уз учињену повреду закона из члана 441. став 4. у вези члана 261. став 2. тачка 8) ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић